

fulgte med Udviklingen og var nu kommen saa langt, at han endog var et godt Stykke forbi de Herrer Socialdemokraters eget Program, Følkevæbningen. Han var nu kommen til, at Danmark slet ikke med Vaaben i Haand skulde forsvare hverken sin Selvstændighed eller sin Neutralitet, vi kunde blot henvise til vore Andelsforetagender, Slagterier, Mejerier, Margarinefabrikken i Svendborg vel sagtens ogsaa, og Stjerneølbrggeriet, og hvad de nu hedde alle de mange forskellige Andelsforetagender, vi have. Det er en ærlig Sag at skifte Standpunkt, men jeg synes, at det ærede Medlem hellere aabent og ærligt skulde indrømme, at Forholdene siden 1898 have udviklet sig saaledes, at han nu indtager et andet Standpunkt end da. Hvis jeg ikke husker meget fejl, motiverede det ærede Medlem ogsaa sit ny Standpunkt i Fjor saaledes, at han ikke uden videre afviste, at han havde skiftet Standpunkt, han hævdede blot, at Socialdemokraterne i 1897 vare i Mindretal i Københavns Borgerrepræsentation, og derfor havde de intet Ansvar i bogstavelig Forstand for Indtægterne til Kommunen. Men siden 1897 vare de blevne Flertal, og nu have de fuldt Ansvar og maa derfor se mere strengt paa de Indtægter, Kommunen har. Derfor se de maaske heller ikke nu saa nøje paa de Kilder, disse rinde af, som de gjorde, da de vare Mindretal.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Forslag.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Vi have nu hørt et højst lærerigt og højst interessant Foredrag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen). Ganske vist var det et Foredrag, som ikke har med den foreliggende Sag at gøre, men som dog vidner om, at det ærede Medlem har studeret de Spørgsmaal, der høre ind under denne Sag. Jeg vil tillade mig at gøre nogle Berigtigelser til, hvad det ærede Medlem fremkom med. Han udtalte, at jeg havde ment, at de saakaldte „svedne Svin“, som jeg omtalte i Gaar, vare Svin, der bleve underkastede en særlig Svidning. Det har jeg aldrig udtalt. Men jeg har kun sagt, at disse Svin, som nu komme ind i langt større Mængde til Byen end tidligere, nemlig 100 halve Svinekroppe hver Dag, gaa her undet Navnet af „svedne Svin“.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at den kontrollerende Dyrslæge paa Eksportslagterierne har kun at gøre med, om Dyrene ere friske, sunde og fri for Tuberkler og tjenlige til Eksport. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at læse Landbrugsministerens Bekendtgørelse for 18. Februar d. A., hvoraf han vil se, at disse Dyrslæger ogsaa have andre Opgaver end netop disse. Det ærede Medlem vil sammenligne Vildt, som indføres i København, med Svinekød, der indføres her. Men de to Ting kunne ikke sammenlignes. Thi saa vidt mig bekendt, nydes Vildt ikke i raa Tilstand, medens det er Tilfældet med store Mængder af Svinekød. Derfor er Faren overfor disse to Slags Varer meget forskellig, og man maa netop, da Svinekød ofte nydes i raa Tilstand, overfor dette være saa forsigtig som vel muligt. Saa kom det ærede Medlem ind paa Erstatningsspørgsmaalet og vilde gennem Eksempler paavise, at der i andre lignende Tilfælde ikke ydes Erstatning. Han nævnte saaledes Fattiggaardene, som Kommunerne havde anskaffet sig for en Menneskealder siden eller deromkring, men som de maatte afhænde med Tab, da Alderdomsforsørgelsesloven kom. Jeg vil snarere sige, at de afhændede dem med stor Fordel. Thi hvad betød det, at de bleve af med disse Fattiggaarde? Det betød, at deres Bidrag til Fattigvæsenet gik meget betydeligt ned. Alderdomsunderstøttelsesloven har saaledes paa ingen Maade paaført Kommunerne Tab, men det kan sikkert paavises, at Kommunerne have haft stor Fordel af den. Hvad det ærede Medlem dernæst sagde om en Kromand, der skulde have Erstatning, forekommer mig at ligge saa langt borte fra denne Sag, at det slet ikke kan anføres til Sammenligning.

Det ærede Medlem sagde, at i 1898 eksisterede der intet Forbud for Københavns Vedkommende, men det passer ikke. Der var her et ligefremt Forbud mod at udføre disse Varer. Det var dette Forbud, jeg sammen med mine øvrige Partifæller af dette Ting kæmpede imod, og som vi nu have faaet hævet.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Nielsen: Hvis der var et direkte Forbud den Gang, har det ærede Medlem ikke kendt det i 1898, for da siger det ærede Medlem udtrykkelig, at der intet